

Ynet 2.12

חדשות < חדשות בארץ < חינוך ובריאות

national בארץ

כללי • משפט ופילילים • חינוך ובריאות • מזג אוויר

מחקר: שפת התנ"ך "זרה" ולא מובנת לתלמידים

חוקרים קוראים לשינוי שיטת הוראת התנ"ך, שצריכה להתחיל בביאור השפה. "השפה הקדומה והעברית 'הישראלית' שונות לחלוטין", הם טוענים, "עניין שמביא לניכור וכישלון בבחינות"

תומר ולמר

פורסם: 23:02, 21.12.11

תלמידי ישראל רואים בעברית התנ"כית שפה זרה, כך קובע מחקר חדש שיתפרסם בשבוע הבא. כתוצאה מכך, הם מפתחים ניכור כלפי לימודי המקרא ולא מצליחים בבחינות. "יש צורך לשנות את הגישה מן היסוד ולהתחיל ללמד תנ"ך כפי שמלמדים שפות זרות כמו אנגלית וערבית", טוענים החוקרים.

עוד בערוץ החדשות :

- [תמישה מהנדסים איראנים נחטפו בסוריה](#)
- [סוף הסיפור של שוקי זיקרי: "הייתי מחבקת אותו"](#)

לטענת החוקרים, הוראת התנ"ך בישראל מבוססת על הסברה כי השפה הקדומה זהה לשפה "הישראלית", משלמעשה, מדובר בשתי שפות זרות הנשענות על אותן אותיות. "הישראלית - שהיא הכלאה בין עברית, יידיש ושפות נוספות - היא שפת אדם של ילדי ישראל ונבדלת מן העברית באוצר המילים, בתחביר, במערכת הזמנים, בסמנטיקה ובפונטיקה ולכן יש לראות בהן שפות שונות", הסביר הבלשנים, פרופ' גלעד צוקרמן וד"ר גתית הולצמן.

ראש הממשלה ובנו לאחר חידון התנ"ך. "התלמידים לא מבינים" (צילום: גיל יוחנן)

המחקר - שצפוי להתפרסם בשבוע הבא בכתב העת "גילוי דעת" של המכללה האקדמית לחינוך סמינר הקיבוצים - טוען עוד כי "האמירה שתלמידי ישראל יכולים לקרוא בתנ"ך ללא קושי היא בגדר הכללה גסה שטעות ביסודה, שכן מרביתם אינם בקיאים בשפתו ומתקשים להבין את מילותיה".

על פי החוקרים, בשונה מהיוונית, אשר דבורה ברציפות מהעידן הקלאסי ועד ימינו, הרי שהעברית לא דבורה משפת אם במשך יותר מ-1,700 שנה, ולכן לא ניתן לראות בהחייאתה המשך ישיר לשפה המקראית. בשיחה עם ynet, הסביר פרופ' צוקרמן כי "במקרים רבים, התלמידים הישראלים סבורים כי הם מבינים את התנ"ך אך בפועל פירושם הוא צר, מצומצם ושגוי".

כדוגמא לקושי המועלה במחקר, מוזכר הביטוי "ילד שעשועים" (ירמיהו ל"א). על פי החוקרים, צמד המילים יתורגם בקרב מרבית הישראלים כמעין נער "פלייבוי", ולא בכוונה המקראית, של ילד אהוב. כך גם הביטוי "באו בנים עד משבר" (מלכים ב', י"ט) שיפורש בטעות כקבוצת ילדים שהגיעה למשבר, ולא כעוברים שעומדים כל רגע להיוולד. באשר לביטוי "מקטרות משיהם לאלוהים אחרים" (ירמיהו מ"ד) סבורים החוקרים כי התלמידים עלולים לחשוב שמדובר במשים המתלוננות לאלוהים אחרים, כשבפועל מדובר במשים שהבעירו קטורת לאלוהים אחרים.

"יש צורך לשנות את הגישה מן היסוד ולהתחיל ללמד תנ"ך כפי שמלמדים שפות זרות כמו אנגלית וערבית", הוסיף פרופ' צוקרמן, שהביע דאגה להוראת המקצוע. "במקום ללמד את הטקסטים המקראיים בצורה של סיפורת, יש לתרגם תחילה לתלמידים את המילים והפסוקים כדי שהם יבינו על מה מדובר בטקסט ולא ירגישו מרוחקים".

GOLDFINGER
COMMUNICATIONS

פרופ' נמרוד אלוני, העורך הראשי של כתב העת וראש המכון לחינוך מתקדם במכללה, הוסיף כי "השינויים התרבותיים

בישראל הביאו לכך

שהצעירים קוראים בתנ"ך

כמעט נשפה זרה, יש

שיגידו אף יותר מאנגלית,

ויש נסיגה ביכולתם

להתקשר אליו בצורה

משמעותית ולהפנים את

אוצרותיו".

פרסומת

ד"ר אילן אבקסיס, מרצה

למקרא ממכללת גורדון

לחינוך, טוען לעומת זאת

כי הבעיה אינה בכך

שהתנ"ך היא שפה זרה,

אלא בחוסר המוטיבציה

של התלמידים להתאמץ

ולהבין את העושר

המקראי. "אין ספק

שהשפה היא קשה

לתלמידים ואפילו

לסטודנטים, אבל הבעיה היא שבמקום להתאמץ ולחפש במילון את הפירושים אז

התלמידים מוותרים מראש, מתוך תפיסה מעוותת שממילא התנ"ך הוא משהו

השייך לדוסים והוא לא רלוונטי לחיים המודרניים".

